

Utrinki iz brigadirskega življenja

„Deca“ gradijo svet...

Med tridesetimi mladinskimi delovnimi brigadami iz vse Jugoslavije, ki so 1. aprila začele graditi drugo progo Šamac—Sarajevo, je bila tudi brigada Milan Mravlje iz naše občine. Za praznik dela so se vrnili. Za njimi so ostali delovni uspehi (normo so izpolnili 240-odstotno), 24 mladincev-brigadirjev je dobilo priporočilo za sprejem v ZK, enako število udarnikov... in vse to v enem mesecu.

Sto fantov in deklet, med njimi večinoma delavci ter 15 študentov in 4 gimnazijci. Ostalo pa je še nekaj, kar ni moč zapisati s številkami. Spomini in pa prepričanje, da so storili korak naprej tam, kjer so morda njihovi očetje ali strici začeli pred 31 leti.

Ostale pa so tudi fotografije in brigadirski albumi.

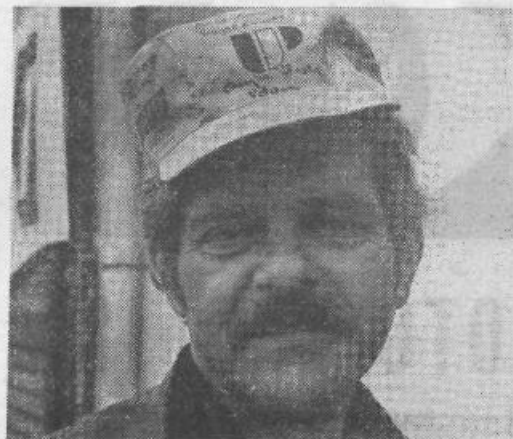

1. Delo, težko in naporno, a v veseli družbi vrstnikov lahko in veselo. Naj bo dež ali pripeka, udarnik postaneš le s preseganjem norme.

2. V brigadi moraš znati skorajda vse in ne zgolj prijati za lopato ali kramp. Zvečer bo ples, takrat pa... No, frizura je že bistvenega pomena.

3. Tu je tudi najstarejši udeleženec mladinske delovne akcije, človek, ki je bil že 29-krat brigadir in ki je sedaj kljub visokim letom ponovno prišel. Marjan Hvale je rojen 12. septembra 1927. v Ljubljani, sedaj zaposlen v Slovini kot pleskar. Prva delovna akcija — leta 1945 na Krškem polju.

»Takrat, ko smo prebijali tunel v Vranduku, so nam govorili »deca« in da ne bomo zmogli. Pa smo zmogli in prebili tunel. In bi ga tudi danes, če bi bilo treba, pa čeprav nisimo več »deca«...

T. Perić

ČESTITKA

Tudi uredništvo »Javne tribune« se pridružuje številnim čestitkam brigadi MILANA MRAVLJETA, ki je na akciji Šamac—Sarajevo pri graditvi drugega železniškega tira kljub težkim delovnim pogojem dosegla izredne delovne uspehe.

NOVA OBLIKA PIKNIKA

Vodstvo strokovnih učiteljev ljubljanskega Gostinskega šolskega centra je pred kratkim organiziralo piknik tečajnikov za zahtevnejša dela v kuhinji in v strežbi. Tečaj so obiskovali visokokvalificirani gostinski delavci, za katere omenjeni Gostinski šolski center prireja strokovne izpopolnjevalne tečaje. Letos je ta tečaj obiskovalo 24 gostincev iz različnih OZD.

Sam piknik na koncu tega tečaja pa je bil prvi poizkus premakljivega piknika, saj je bil na relaciji Hotel Bellevue—Rožnik in so ga združili s trimom. Vsekakor zanimiv in uspešen poizkus.

MLV

Foto: Franc Rozman

*Iz dnevnika
malega
Šiškar-ja*

SREDA

Komaj sem čakal, da bi komu povedal, kako smo se imeli na Rožniku. Na kratko: blazno fino. Na dolgo je šlo pa takole. Ata je razložil mami, da bomo šli tudi za letošnjega prvega Maja na Rožnik, ker tudi sosedovi (od Joškota, opomba avtorja, se pravi mene) vsako leto hodijo tja gor. Mama je nato pripravila krajši kviz, da bi videla, če ata sploh ve, zakaj ljudje za prvega Maja rinejo tako množično na Rožnik, pa ata tega sploh ni vedel, kar pa ni motilo, saj smo kasneje videli, da tudi veliko drugih nima pojma, zakaj so na delavski praznik šanke prestavili v naravo.

No, kljub temu, da torej nismo imeli pojma, zakaj ravno na Rožnik, smo šli. Ata in jaz spredaj, mama in sestra zadaj, kot se spodobi. Že navsezgodaj, ker se tudi to spodobijo, je rekel ata, čeprav spet ni vedel zakaj. No, gori je bilo že veliko ljudi in jako dosti šankov, stojnic in križem kražem stoječih in ležečih ter delno sedečih praznovancev. Ko smo šli proti vrhu in sem v jarku uvidel nekaj dotrajanih in jako izmučenih tovarišev, sem pričakoval gori izredno hudo situacijo, kar se je tudi v resnici potrdilo. Meni je nekaj manj kot trikrat spodrsnilo na kozlanju (pardon, saj me je že mama frcnila po buči, ker sem tudi njej to tako povedal), najbolj hcen je bil pa državljan, ki je ajal v košu za odpadke. Kdor ne verjame, naj si ogleda fotografijo na zadnji strani, kajti sestra ima čut za umetnost ter ga je hitro pritisnila. No, izkazalo se je, da so po tleh in koših valjajoči se pustili še nekaj pijače in jedače oziroma dovolj, da se je nabasal tudi ata, tako da smo tudi mi imeli nekaj od praznika. Med zadnjimi mislimi, ki jih je omenjeni ata sploh lahko še zmetiral skupaj, je bila ugotovitev, da so požrtijo na Rožniku bojda pripravili zato, ker je Rožnik hrib in se potem lahko takšni, kot je on (on je bil pa prašič pijani, kot je rekla mama), prisankajo domov, ker gre pač navzdol ogromno lažje kot po ravnem...

P. S.: Zvedeli smo, da so šli Joškotovi tokrat za praznike v Španijo. Joškotov fotr se ga je tam krasno nacedil, toda ker je bilo to v Španiji, ni nihče zvedel za to. Drugo leto gremo tudi mi v Španijo, je potrdila mama.

Srečko

»ZLATI ZMAJ« ZA TISKARNO »SLOVENIJA«

Ob 15-letnici obstoja OZD GRAFO-IMPEX, ki združuje grafična in sorodna podjetja Jugoslavije, je bila ustanovljena letna nagrada za najboljše dosežke v grafični stroki. Letos je za te nagrade kandidiralo 42 proizvajalcev iz cele države, nagrajenih je bilo 10. Od teh je za ogledni karton »Dobrovoljček 75« — Slovini, dobila naša šišenska tiskarna »Slovenija« plaketo »Zlati zmaj«. Vsekakor lepo priznanje!

MLV